

TUỔI TRẺ VÀ NHỮNG VẤN ĐỀ THUỘC VỀ LÝ TƯỞNG

1. Khái niệm lý tưởng

Lý tưởng là những gì thuộc về cao đẹp.

Ý nghĩa cao đẹp này phải thể hiện trọn vẹn cả về vật chất lẫn tinh thần – nói một cách chính xác là: sự cao đẹp ấy phải là sự cao đẹp của giàu sang, phú quý và sự cao đẹp ấy còn phải là sự cao đẹp của tâm linh mình (giàu về của và đẹp về người. Người phải đẹp cả về hình thức lẫn trí tuệ).

Mặt khác, lý tưởng là những gì thuộc về cao đẹp – không chỉ cho riêng mình – mà còn phải dành cho mọi người.

Sự cao cả, cao thượng của lý tưởng bao hàm ý nghĩa nhân ái (tình yêu thương). Nếu không có một tình yêu rộng mở, thênh thang, mênh mông – thì không thể gọi là cao cả . Làm sao có một lý tưởng đích thực – khi đẩy loài người vào sự cấu xé bởi lòng hận thù ?! Những lý tưởng đẩy loài người vào sự cấu xé bởi lòng hận thù đều là ngụy tạo. Và, những lý tưởng đẩy môi trường vào cảnh tan hoang – tàn sát không biết bao nhiêu là sinh linh – đều là vỏ bọc, phủ kín tội ác – loại tội ác thuộc: *trời không dung, đất không tha.*

Thêm nữa, một lý tưởng chỉ hời hời kêu gọi – rồi sống bằng nước lã, an ủi nhau bằng tinh thần – thì lý tưởng ở điểm gì ? Một lý tưởng chỉ hời hời kêu gọi – rồi sống bằng nước lã, an ủi nhau bằng tinh thần đó là thứ lý tưởng giả dối, ngụy tạo.

Đôi với lý tưởng làm giàu bằng mọi giá – đó không phải là lý tưởng – vì sao ? Vì, liền kề đó là nhà tù – nếu thoát được “*lưới đời*” thì không thể và không bao giờ có thể thoát được “*lưới trời*”. Không thể và không bao giờ có thể thoát được “*lưới trời*” – vì sao ? Vì, chính bản thân mình đã đóng bản án lấy cho mình. Bởi, ngay khi hành động tội ác vừa xảy ra, chỉ trong “sát na”, tâm linh đã hoàn tất việc *chuyển hóa* ấy rồi – đó là quy luật hiển nhiên, khách quan (*xem chú giải kinh “Kim Cương Bát Nhã Ba La Mật Đa”*).

Lý tưởng làm giàu bằng mọi cách, mọi giá – nếu không thoát được pháp luật – thì liền kề đó vừa là nhà tù – vừa là lốt sức sinh – điều đó là quy luật hiển nhiên, khách quan (*đã lý giải rõ trong phần “Tâm và tâm linh”*).

Chính lý tưởng là những gì thuộc về cao đẹp – cả về vật chất lẫn tinh thần – cả cho mình lẫn cho người – cả hiện tại lẫn đời đời, kiếp kiếp về sau – cho nên tuổi trẻ

mới dốc toàn tâm, toàn ý ... đeo đuổi, phấn đấu không ngừng nghỉ, không mỗi mọt cho lý tưởng ấy.

Chính lý tưởng là những gì thuộc về cao đẹp – cả về vật chất lẫn tinh thần – cả cho mình lẫn cho người – cả hiện tại lẫn đời đời, kiếp kiếp về sau – cho nên tuổi trẻ sẽ không có gì phải hối tiếc – sẽ không có lúc nào, đời nào, kiếp nào phải hối tiếc.

Với lý tưởng thật sự cao đẹp – cả về vật chất lẫn tinh thần – cả cho mình lẫn cho người – cả hiện tại lẫn đời đời, kiếp kiếp về sau – thì sẽ không bao giờ đòi hỏi tuổi trẻ phải hy sinh – sự hy sinh cực kỳ phi lý, đó là: máu xương, là mạng sống của một con người.

Với lý tưởng thật sự cao đẹp – cả về vật chất lẫn tinh thần – cả cho mình lẫn cho người – cả hiện tại lẫn đời đời, kiếp kiếp về sau – thì sẽ không bao giờ đòi hỏi tuổi trẻ phải hy sinh – sự hy sinh cực kỳ phi lý, đó là: sự trói buộc, ràng buộc tâm linh – mà không bao giờ được ném trái điều tuyệt vời của tự do – sự tự do đích thực.

Một khi đó là lý tưởng đích thực – mang đến sự giàu sang cả về vật chất lẫn tinh thần – cả cho mình lẫn cho người – cả hiện tại lẫn đời đời, kiếp kiếp về sau – thì khi đó **tuổi trẻ sẽ hoàn toàn làm chủ bản thân mình, sẽ có toàn quyền quyết định cho bản thân mình – không bị chi phối, không bị lệ thuộc bởi bất kỳ một áp lực nào.**

2. Tìm lý tưởng cho mình

Từ khái niệm về lý tưởng trên – tuổi trẻ sẽ nhận biết ngay rằng: đâu là lý tưởng đích thực và đâu là ngụy lý tưởng.

Một khi tìm đúng lý tưởng cho mình, đó là niềm hạnh phúc lớn. Đó là ngọn hải đăng soi đường trong đêm tối. Giữa biển cả – có những người yên ả đi giữa biển khơi, song có những người phải nếm chịu cả trận cuồng phong bão giũ – nhờ có ngọn đèn lý tưởng ấy mà vững niềm tin, vượt qua muôn vàn thử thách.

Tuổi trẻ phải biết sáng suốt để chọn lấy lý tưởng cho mình.

Không có gì phải đắn đo, phải nghi ngại nữa – khi chọn mình là lý tưởng của mình – chứ không thể là một ai khác.

Không có gì phải đắn đo, phải nghi ngại nữa – khi chọn bát chánh đạo là con đường đi đến lý tưởng của mình – chứ không phải bất kỳ con đường nào khác.

Để đi được trên con đường chánh đạo thên thên thảnh thơi, không bị những cám dỗ khiến đầu óc u mê để phải rẽ vào các ngõ tối – thì phải biết nương nhờ vào pháp Phật.

Nương nhờ vào pháp Phật chỉ và chỉ để được thảnh thơi – giảm thiểu nhọc nhằn.

Nương nhờ vào pháp Phật chỉ và chỉ để được chở che – giảm thiểu tai ương.

Nương nhờ vào pháp Phật chỉ và chỉ để được đi nhanh – không loanh quanh, vướng vất.

Tuổi trẻ biết nương nhờ vào pháp Phật cũng là tìm cho mình có được một lý tưởng vững chắc. Một khi lý tưởng là vững chắc – thì muôn đời, muôn kiếp sẽ chẳng hối tiếc bao giờ.

P.T.C